

Kaj smo že doživeli, kakšne besede smo morali slišati, k kakoršnim činom se nas je sililo, ne more nikdo popisati. Ali ostali smo neomahljivi. Velika skrb se nas polastuje, če dejstva tukaj okrog nas opazujemo, ker vemo, da se je mnogo zamudilo. Radi tega so nas besede gospoda Orniĝa najbolj razveselile. Mi zvesti stražniki tukaj na jugu se mu moremo za njegove besede le zahvaljevati in ga prositi, Njegovemu Veliĝanstvu, bodisi v besedi ali pisavi tudi nadalje klicati: Cesar Karl, bodi trd!

Ljubljanska „Resnica“ proti „Jugoslovanom“.

Ljubljanska „Resnica“ piše, da so „najnevarnejši sovražniki“ od vseh tisti „vodilni elementi“ jugoslovanskega kluba. Ti niso otreli veleizdajalskih dezertertjev od svojih sukenj, niso našli besedice graje zoper iste — pač pa so ti elementi dosegli, da jih hvali sovražno ententno časopisje, a oni to hvalo mirno prenašajo, ne najdejo odklonilne besedice! Nasprotno pa s svojim nastopanjem v državnem zboru kakor na raznih shodih in teatralnih prireditvah — dosledno dajejo narodnim sovražnikom orožje v roko. Nadalje poziva vse poštene elemente v boj zoper to početje, zlasti patrijotiĝno časopisje.

Kaj poreče k temu širša javnost? Kar smo že dolgo pribili in vedno naglašamo, to piše sedaj tudi „Resnica“ slovensko-narodni list, ki izhaja v Ljubljani. Kaj poreče k temu jugoslovansko krdelo izdajalcev in podrepnikov dezertertjev ter ubežnikov k sovražnikom? Kaj poreče k temu „obergeneral“ vseh teh „vodilnih elementov“, da se njegovo postopanje že studi Kranjcem in da ga mora „katoliški“ list, njega „duhovnika“ opominjati, naj ne zapusti stališĝe domovini zvestega branika, naj se otrese „dezertertjev“ in naj si zapove hvalo krutega nam sovražnika entente? V obraz ga imenuje sovražnika!

Ne oblije ga rudeĝica sramote, da se njegovo početje in teatraliĝno, za pust še nedopustno postopanje studi ljudem, ki so bili doslej še na njegovi strani?

Ĉe mi kaj takega, kakor „Resnica“ pišemo smo v oĝeh jugoslovanskih kriĝaĝev farizeji in Bog ve kaj še vse. In zdaj ko katoliško-slovenski list proti Korošcu nastopa?

Brenĝiĝeva izobraženost.

Ker ne ve, na kakoršen naĝin bi pridobil naš Miha kar najveĝ pristašev za jugoslovansko prismojenost, zaletava se zdaj tu zdaj tam brez vsakega uspeha bodisi v ptujski okrajni odbor, bodisi se peĝa z državnimi revizicijami, ĝeš, da se pri taistih, ki glasujejo za Jugoslavijo ne bode veĝ rekviriralo in veĝ takšnih norĝj ter da so taisti tudi vinske davšĝine prosti, ĝeravno smo imeli pred kratkim sluĝaj, da je eden njegovih pristašev moral plaĝati namesto 30, 55 kron vinskega davka in to potom sodnijskega rubeža, ker prostovoljno ni hotel plaĝati, razpolagajoĝ na širno Brenĝiĝeve juridiĝne moĝi in znanosti. Miha, filozof si že, tisto vemo, da si pa tudi jurist, tega do sedaj še nismo znali. Kje pa si vendar napravil tvojo juridiĝno „prifungo“? Gotovo na spuheljski univerzi. Ĉe se bodeš tako naprej izobraževal, postal bodeš v „jugoslovanski“ državi že kaka velika zver. Konjskih repov tam gotovo ne bodeš vihal kakor tukaj pri „pšelarjih“, tam bodeš kurier Korošĝa in bodeš jahal namesto na konju, ki je za take vrste modrinjakov preveĝ inteligentna žival, — na kozlu. Miha, ĝe bi tvojim pristašem, ki te po štajerskem povedano, že vsi za norca imajo in nam ne pripravljaj tako veselih uric, — kajti ko zineš, počimo radi tvoje bistrournosti od smeha, bi ti svetovali, pusti raje tvoje poslanstvo, obesi tvoj „überticijer“ na klin in vrži tvoj „noticbühel“ v kot; zakaj bi cepil oslovo dlako, saj vidiš da ne gre; podaj se raje domu gnoja razkapat, kajti le tam najdeš tvoje filozofiĝne in juridiĝne znanosti.

Konec ĝeško-slovaške brigade v Rusiji.

Kijew, 5. junija. Pri Ufa so bile ĝeško-slovaške ĝete razorožene, pri Si-

rany so bile sovjetske ĝete ojaĝene. Njih vodja je ljudski komisar Podwojsky. Boj še traja naprej. Ruska mirovna delegacija dobila je poroĝilo o konĝnem podjarmljenju Ĉehoslovatov. Veĝina njih oficirjev je zaprtih. — To je torej konec panslavizma avstrijskih veleizdajalcev v Rusiji. Na takoršen naĝin so avstrijski ĝastniki in od njih zapeljani vojaki slovanske narodnosti držali svoje prisego napram cesarju in domovini. Najprej so jo izdali, potem so se v sovražni ruski državi zbirali za boj proti lastni domovini, proti lastni grudi, da bi uresniĝili svoje panslavistiĝne ideje razkosanja naše slavne monarhije. Sramota za ves slovanski narod, ki je vzgojeval take nesramne prisegolomneže, katerih ĝin se je celo ruskim državljanom studil, ki so se podali v boj proti lastni domovini, proti lastni grudi, da bi uresniĝili svoje panslavistiĝne ideje razkosanja naše slavne monarhije. Sramota za ves slovanski narod, ki je vzgojeval take, nesramne prisegolomneže, katerih ĝin se je celo ruskim državljanom studil, ki so se podali v boj proti njim, jih porazili in zagrebli njih panslavistiĝne ideje v gnoju sramote.

Angleški panslavizem.

Ruski panslavizem je razrušen. Na njegovo mesto je stopil angleški panslavizem. Angleški listi so polni hujskarij proti naši monarhiji in propaganda lorda Nordcliffe deluje z vso moĝjo, da nesreĝne ĝeške izdajalce in dezertertje, ki žive svoje podlo življenje, odtujeni od domovine in svojih druŝin brez smotra bodoĝnosti, še bolj oslepi. Kaj bode iz njih, iz mladih ljudij, ki so zaslepljeni nastopili pot sramote in izdajstva? Za ĝasa vojne polastila se jih je niĝemurnost in po konĝani vojni porivalo se jih bode kot nadleŝne tujce na vse strani sveta, in noben Angleŝ, Francoz ali Italijan jim ne bode podal niti roke, kajti mrŝnja in stud do veleizdajalca bode nepopisna, in celo njih voditelji se jih bodo sramovali. Angleška je sedaj polna sovraštva proti monarhiji in podpira vse naĝerte, da bi jo zamogla razdrobiti. Ali teŝko razoĝarani bodejo nekdanj Ĉehi in Jugoslovani, ki mislijo, da je to za nje najugodnejši trenutek. Pri mirovniĝ pogajanjih se za nje ne bode tudi nikdo brigal, ker bodo imeli Angleŝi, Francozi in Italijani dovolj poslov, da skrbe in branijo le svoj lastni interes. Ĉehi so malomarni in od Jugoslovanov se zahteva, naj kakor pred izbruhom vojne nadaljujejo vzbuŝjati nemire in razširjati sovraštva, med narodi in tako monarhijo gospodarsko slabiti in poloŝiti pri prihodnji vojni kresilni kamen zopet v roke Angležev. Pravega interesa za Jugoslovane in Ĉehe pa ima Anglija le tako malo, da ĝe bi se ji nudila priloŝnost, da bi zadobila za od lorda Nordcliffe peljano agitacijo drugod boljše ceno, bi se niti trenutek ne obotavljala svoj panslavizem najveĝ ponujajoĝemu prodati.

Izpred sodiŝĝa.

Uboj revkizicijskega uradnika Wiederwohl-a v Forminu.

9. junija vršila se je porotna obrava pred mariborsko porotno sodnijo proti Alojziji Muršec, posestnici, Mariji Ŝuran, dekli, Andraŝu Zamuda, posestniku, Apoloniji Horvat, posestniško hĝerjo, ter Antonijo Mikec, pos. hĝerjo, vsi iz Formina pri Ptuj. Obtoŝeni so bili, da so se 5. januarja t. l. dogovorno uprli oblasti — zloĝin po § 68 k. z. — in da so isti dan ubili davĝnega asistenta in revkizicijskega uradnika Wiederwohl-a.

Dogodek vršil se je tako le: Dne 5. januarja so bile vse obtoŝenke zbrane pri Alojziji Muršec ter govorile in se pritoŝevale o revkizicijah. Kakor trdi obtoŝnica, je Alojzija Muršec ob tej priliki rekla: „Tega hudiĝa (namreĝ Wiederwohla) je treba ubiti.“ Ko se je komisija pribliŝala vasi, je Muršec zakli-

cala: „Zdaj pridejo.“ Ŝenske so zgrabile vsaka svoje orodje in letele komisiji nasproti. Muršec Alojzija je imela sekiro, Ŝuran Marija gnojne vile, Mikec Antonija lopato in Horvat Apolonija sekiro. Vsem naprej je tekel v ŝensko preobleĝen vojaški begunec Ludvik Muršec, sorodnik Alojzije Muršec, ki je Wiederwohla udaril z batom po glavi, da se je zgrudil takoj na tla. Glasom obtoŝnice je Zamuda iztrgal Muršecu bat iz roke in udaril z njim že na tleh leŝeĝega Wiederwohla, Ŝuran Marija ga je udarila z gnojnimi vilami, istotako Mikec Antonija za leseno sneŝno lopato.

Pri obravnavi so obtoŝeni deloma priznali, deloma pa tajili, posebno Muršec kot glavna krivka tajila je vsako hujskanje drugih.

Ludvik Muršec je vojak in se bo moral zagovarjati pred vojaŝkim sodiŝĝem.

Sodni dvor stavil je porotnikom z oziorom na vsakega obtoŝenca dve glavni in dve stranski vprašanj, prvi dve glaseĝi se na upor in uboj, stranski na stekanje in teŝko telesno poŝkodbo s smrtnim izidom.

Po govoru državnega pravdnika in zagovornikov podali so se porotniki na posvetovanje. Glede Alojzije Muršec pritrĝili so vprašanje glede stekanja in teŝke telesne poŝkodbe s smrtnim izidom, glede drugih pa le vprašanje glede stekanja.

Obsodba: Na podlagi izreka porotnikov obsojena je bila Alojzija Muršec v dve in polletno jeĝo, ostali pa vsak na štirimeseĝno jeĝo.

Obsojen na smrt na veŝala.

Pred mariborskim porotniŝkim sodiŝĝem se je vršila dne 3. in 4. t. m. kazenska razprava proti 65-letnemu posestniku Antonu Popolnik, ki je bil obdolŝen zavratnega umora svoje ŝene Franciŝke in poskuŝenega sovraŝnega umora svoje pastorko, hĝere svoje ŝene iz prejšnjega zakona, Školastike Elbl. Topolnik je že stal pred sodnijo meseca marca, a je bila razprava takrat odloŝena, ker je prišlo do spora med braniteljem in sodnim dvorom. Topolnik imel je v bliŝini Radgone gostilno in posestvo, a je živel s svojo ŝeno v veĝnem prepriu. Nekega jutra našli so Topolnik Franciŝko okrvavljeno in mrtvo, Školastiko pa nezavestno. Ko se je zavedla, je povedala, da se je zbudila okoli polnoĝi ter videla, kako je tolkel oĝin s sekiro po glavi njene matere. Ker se je zbudila, udaril je tudi njo veĝkrat s sekiro po glavi. Porotniki potrĝili so vprašanje glede umora in sodiŝĝe je Topolnika obsodilo na smrt na veŝala.

Tedenski pregled.

Vinogradi v ormoŝko-ljutomerŝkem okraju kaŝejo letos nenavadno lep, rodoviten nasad. Dal Bog toplo lepe vreme, drugaĝe se spremeni svetovnoznan Ormoŝan in Ljutomerĝan v „kislega“ prijatelja.

Osobje za mlatilnice bo tudi letos, kakor lani generalno oproŝeno za ĝas mlatve, vojaŝke sluŝbe. Glede drugih proŝenj ob ĝasu ŝetve se je obljubilo od domobranskega ministerstva najveĝje vpoŝtevanje.

Koroŝke vesti.

Kako se ravna z živili. Na nekem shodu v Villachu so dognali, da je preteklo zimno stalo na villachŝkem kolodvoru skozi 22 dni 36 vagonov krompirja v najhujšem mrazu. Toliko ĝasa torej niso mogli dognati, da spada v tamoŝnjo vojaŝko oskrbovaliŝĝe! In potem toŝijo, da primanjkuje krompirja in seve tudi — vagonov.

Kaznovano bratoljubje. V Šmarju v Labudski dolini je pomagalo nekaj kmetov svomeu sosedu, ki mu je bil pogorel ŝkedenj z vso ŝetvijo in ki je dobil od okrajnega glavarstva dovoljenje za zbirko, z ŝitom. Zdaj zahteva okrajno glavarstvo, da morajo zahtevati podarjeno ŝito nazaj ali pa plaĝati kazni do 500 K. Drug je bil kaznovan s 100 K, ker je dal sosedu nekaj sena, da mu še poleg tega živina ni poginila. — Mnogo konj

je konjederec že zakopal uradnega šimelja pa žal se ne.

Razno.

Cesar in 8. vojno posojilo. K.-B. Dunaj, 5. junija. Cesar sprejel je danes finančnega ministra barona Wimmerja, ki mu je poročal o pogojih 8. avstrijskega vojnega posojila. S toplim priznanjem se je monarh spominjal kreditnih zavodov, časopisja in številnih oseb, ki delujejo za vojno posojilo. „Upam“, je pripomnil cesar, „da mi boste julija spet poročali o sijajnem uspehu. Če bode vsak storil svojo dolžnost, je uspeh zagotovljen. Čim močnejše se bomo izkazali, tem bližji bode mir.“ Končno je cesar sporočil finančnemu ministru, da je podpisal 12 milijonov kron 8. avstrijskega vojnega posojila.

Oprostitev preskrbljevalcev krme. Domobransko ministerstvo je odredilo, da se letos preskrbljevalci krme, to so: nepogrešljivi komisarji, stiskalci in strojniki do 31. avgusta oprosté črnovojniške službe. Prošnje je vlagati potom svoje občine in politične oblasti na c. in kr. vojaško poveljstvo.

Podpora za preživljanje. Nekatero družino dobivajo od vpoklicanega očeta po 12 kron podpore na dan, pa še vedno nadlegujejo komisije s prošnjami, za zvišanje podpore in zupanstva jim prošnje podpirajo. To je pač prazno delo in prazni stroški. Če tudi bi jim šlo glede na število družinskih članov po 14 K in še več na dan, ne dobi se nad 12 K za vse skupaj.

Potovanja veleizdajalca Masaryka. Podli in nesramni veleizdajalski potepuh češki Masaryk se napoti sedaj iz Amerike na Anglesko, Francosko in Italijo, kjer bode hujskal proti svoji domovini in naši zvesti zavznici Nemčiji in deloval v sovražnih državah za nadaljevanje vojne. Sram ga bodi! Usoda pravičnosti bode tudi tega ustudnega lopova prej ali slej dohitela.

Rekvizicija živil.

V seji zbornega okrajnega zastopa se je sklenilo 4. maja 1918 soglasno in sporazumno s povabljenimi občinskimi predstojniki okraja sledeče:

Zbornega okrajnega zastopa ugovarja proti sedanjemu načinu, rekviriranja živil.

Svetovna vojska je kriva, da je naša dežela odvisna od lastnih pridelkov.

Mogoče je le dvoje: prestat ali zdržati. Prestat, da delimo zaloge tako dolgo, dokler od glada ne pomrjemo;

zdržati, da se prilagodi poraba pridelovanju in dovolju ter se pospešuje proizvodnjo z vso silo in skrbjo.

Namesto, da bi gospodarski obrat vsestransko podpirala in oživljala, izdajala je le gosposka nikomur znano število odredb in nasvetov, ki nimajo nikakoršne podlage. Težkoče in zapreke so le naraščale. Kar kmet v teku štirih letnih časov skrbi in stori, tega pri zeleni mizi še dolgo ne bodo razumeli, zato so imeli blodno misel, da so dali specialistom poedinih kmetijskih strok predpisati ukrepe za pridelovanje, ki bi bili i v mirovnihi časnihi težko izvedljivi.

Pridelovanje se more le na ta način pospeševati, da se pri kmetu oživlja veselje do dela in se njegov delokrog kolikor najmanj mogoče moti s prisilnimi sredstvi.

S sedanjim rekviriranjem se jemljejo pridelki brez pomisleka, da je treba za drugo leto zopet novih pridelkov. Prvo in še drugo vojno leto je kmet brez oblastvenega varstva tako gospodaril, da je pridelal precej vseh živil. A zdaj se pogrezamo od leta do leta v večjo bedo.

Zaraditega predlagamo:

Oddaja zrnja:

Zrnje naj rekvirira občina. V to svrhu naj iz treh prišeznih večšakov obstoječa občinska komisija množino zrnja za oddajo določi in porazdeli.

Izvršba pripade politični oblasti. Navzoči občinski predstojniki izjavljajo, da bi se pripadajoča množina zrnja lahko dobila, ker občinski izvedenci natanko vedo, koliko je vsaki posestnik pridelal.

Pobira se naj pšenica, rž, oves, fižol in krompir. Drugi poljedelski pridelki (koruza, ajda, proso, i. t. d.) se naj pustijo posestniku za vzdrževanje njegovega gospodarstva. (Obnoviti se mora že popolnoma propadla reja svinj, telet in perutnine).

Za oddajo določeno žito ostane lahko shranjeno pri odgovornemu posestniku, s čimer se najboljše spridenju žita v okom pride.

Preskrba našega ljudstva bi bila mnogo boljša, ako se ne bi bile spredile ogromne množine naših živil v nabirališčih vsled lahkomišelnosti, nerazuma in zločinstva.

Mletje v mlinih proti plači in domačih mlinih mora biti zopet prosto.

Poraba bo raditega varčnejša, ker ne bomo prisiljeni, da bi rabili enkrat samo pšenično moko in potem zopet zgolj ječmenovo ali koruzno moko.

Prepustitev semenskega zrnja v lastnem gospodarstvu naj štiti tudi kmeta oduševstva od strani posredovalnice za semenje, kjer mora kmet pogosto svoje lastno zrnje za dvojen denar zopet kupiti.

Z tem kupčarjenjem semenskega žita opeharja centrala kmeta.

Predlagani način rekviriranja je ceneji in tako se tudi otresemo židovskih in drugih dobičkarskih podjetnikov.

S štiriletnimi skušnjami pri oddaji žita pač ne bo težko predpisati vsaki občini prispevka, ki se po občinski komisiji lahko poizve in morda v ugodnih slučajih celo preseže, ako ne bo toče ali drugih uim. Seveda je bilo v prvih letih še starih zalog. Merodajni sta torej zadnji dve leti: 1916 in 1917. Tudi se naj plačujejo za zrnje cene kakor na Ogrskem. Cene za blago se pa naj ne predpisujejo samo kmetu, tudi kmet naj dobi blago, ki ga potrebuje, po primerni ceni.

Oddaja krompirja:

Tudi ta posel naj izvršuje občinska komisija. Pri tem se pa naj ozira na krmljenje svinj. Opozarja se, da je seaj svinjerja skoraj popolnoma uničena. Med vsemi živalmi je svinja najboljša za dobavo mesa in masti. Vsled tega se plačuje sedaj 4 do 5 tednov staro prase že po 100 kron, katero je stalo pred dvema letoma samo 10 kron.

Zaseženi krompir se naj pobira zgodaj pred mrazom ali pozno po zimi in se naj tudi v nabirališčih pravilno shrani. Krompirja, ki se je pokvaril v centralnih shraniščih in pri prevažanju, je na tisoče vagonov. Ta malomarnost se dotika veleizdajstva.

Vsled pohlepnosti, zavisti, neumnosti in strahu so se skazile znatne množine živil.

Oddaja krme:

Seno in slama se naj pobira samo za vojaško potrebo in le v izmeri resnične potrebe. Zasebne potrebe se naj preskrbujejo s prostim trživom. Da se lažje popošilja seno in slama v kraje, kjer se rabi, postavi se naj po deželi primerno število senskih stiskalnih s potrebnim moštvom.

Rekvirira naj neposredno vojaško oskrbnitvo brez posredovalnih trgovcev, ki kmeta oplahtarijo, in brez dragih komisij.

Oddaja živine:

Število živine se je že celo skrčilo. Predlogi pridejo skoraj prepuzno. Začetkom vojne se je meso trafilo. Priporočamo živinozdravniški organom, da priznašajo kolikor največ mogoče ostanko naše živine, ker je sicer prevrat neizogiben. Sedajno klanje mršave živine je neverjetna potrata živega materiala.

Vsled kaznivje surovosti pri prevažanju po železnici pogine za ježo in lakoto znatno število teh revnih živalij, katerih trupla kar potoma iz vagonov pomečejo.

Reja živali za mleko in meso, mast in vprego ter za proizvodnjo gnoja je v tako tesni zvezi z vsem gospodarstvom, da lahko mirno rečemo: Brez primernege števila živine je kmetijstvo nemogoče. Gospodarstvo brez živine si vtigne predstavljati le kmetijski teoretik, kateremu pa verjame tudi le neveden birokrat.

Delavci:

Vojaštvo je odtegnilo kmetkemu prebivalstvu najkrepkejše delavce.

Zenske, deca in starčki oskrbujejo, kakor pač morejo, gospodarstvo. Vlada naj še pusti kmetom vojne vjetnike in jim dodeli vojaških delavcev. Te delavce pa naj posestniki prehranjujejo. Zato se pa naj tudi od pridelkov nekaj več prepusti za te delavce.

Lokomotiva brez kuriva tudi ne more delovati.

Naraščaj:

Kmetstvo prebivalstvo je temelj naroda, zdravilni vir, ki avtomatično prenavlja vsled nepravne kulture in pohabljenome meščanstvo in obrtno delavstvo.

V interesu države je torej ležeče, da ne pusti gladovati kmetijskega naraščaja, ki je vir njene moči. Pod mogočnim vplivom solnca, zraka in deža, izmučeno od napornege dela, ima kmetstvo prebivalstvo upravičeni glad, ki bi se moral pri rekvizicijah državi v prid upoštevati.

Večino najvstrajnejših in najboljših sil dobi vojaštvo iz kmetijskega prebivalstva.

Da se kmetijstvo reši propada in ljudstvo za lakoto ne pomrje, čuti se gornjeradgonski okrajni zastop poklicanega, da zahteva najizdatnejše pospeševanje kmetijskege pridelovanja in razumno razdelitev pridelkov.

Zadnji telegrami.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 12. junija. Uradno se danes razglašala:

Na gorski in Piavini-fronti trajajoči artiljerijski boji. V odseku Stilferjocha zapadno Asiaga in na

Monte Asolone so bili sovražni sunki zavrnjeni.

V Albaniji v prostoru Sina-premte severno-zapadno Korca trajajo boji z napadajočimi Francozi.

Šef generalštaba.

Čez 13.000 vjetih.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 12. junija (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta. Artiljerijski boj menjajoče se sile. Infanterijska delavnost ostala je na poizvedovalne boje omejena. — Armadna skupina nemškega prestolonaslednika. V težkih bojih je armada generala v. Hutier včeraj pričakovana, za zopet zavzetje visočinskega bloka južno zapadno Noyona peljan veliki protinapad večih francoskih divizij izjalovila. Pod najtežjimi izgubami bil je sovražnik na svojej celej napadalnej fronti od Le Ployron do Auteuil-a nazaj vržen. Njegovi v velikem številu v boj peljani oklopni vozovi ležijo sestreljeni na bojišču. Med Mery in Beloy, kjer se je sovražni napad ob našem protisunku razpršil, trajali so ljuti boji do teme. — Zapadni breg Oise severno izliva Matze je bil od sovražnika izčiščen. — Število od armade pripeljanih vjetih se je na več kakor 13.000 povišalo. — Izguba visočin južno-zapadno od Noyona prisilila je sovražnika k izprazenju svojih pozicij v Carlepoint-gozdu na vzhodnem bregu Oise. Za unikajočim sovražnikom smo sunili ostro čez Carlepoint in Caisnes in smo dosegli, bojujoč se, črto severno od Bailly-Tracy-Le Val zapadno Mampela. — Trdovratno in ne boječ se žrtev, nadaljeval je sovražnik svoje brezuspešne napade severo-zapadno od Chateau-Thierry. Večkratni naskok se je krvavo zlomil.

Nj. Vel. ladja „Szent Istvan“ torpedirana.

K.-B. Dunaj, 12. junija. Od vojnega ministerstva, mornariški oddelek se javlja:

Nj. Vel. ladja „Szent Istvan“ bila je pri nekিপonočni vožnji v Adriji torpedirana in se je potopila.

Pogreša se linienschiffslajtnanta Maxon-ade Rövid, vodja v strojem oddelku Sarnitza (Ptujčan), pomorskega kadeta Anton-a Müller in kakih 80 oseb moštva. Pomorski aspirant Jos. von Serda je mrtev. Ostali del moštva se je resilo.

* * *

„Szent Istvan“ je četrta avstro-ogrskih veliko-bojnih ladij, ki so bile zgrajene v letih od 1911—1914; njene sestre „Virus unitis“, „Tegetthoff“ in „Princ Eugen“ so se posvetile boju leta 1911 in 1912 „Szent Istvan“ 1914. Ladje imajo 20.000 ton vsebine, so 151 metrov dolge, 27,3 metrov široke in vozijo 8,2 metra globoko. Oborožene so z dvanajst 30,5 cm, dvanajst 15 cm, osemnajst 4,7 in dva 7 cm kanoni, tremi strojnimi puškami in eno torpedno cevjo.

Gospodarske stvari.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 15. junija: Mooskirchen**, okr. Voitsberg; Passail, okr. Weiz; Pöllau**; Limbuš, okr. Maribor; Sv. Vid pri Ptuju**; Kostrivnica**, okr. Rogatec; Gnas**, okr. Feldbach; Veitsch, okr. Kindberg; Oplotnica, okr. Konjice; Mozirje, okr. Gornji grad; Arvož (za drobno žvino); Brežice (svinjski sejem).

Dne 17. junija: Liezen; Söschau, okr. Fürstenfeld.

Dne 18. junija: Ormož (svinjski sejem).